

**ДИНАМІКА ПОКАЗНИКІВ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ ЗАЛЕЖНО ВІД
ЦУКРОЗНИЖУВАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ У ХВОРИХ ІЗ ВПЕРШЕ ВСТАНОВЛЕНИМ
ЦУКРОВИМ ДІАБЕТОМ 2 ТИПУ**

Маляр К.Ю.

*КЗ «Дніпропетровська обласна клінічна лікарня ім. Мечникова»,
відділення ендокринології*

На сучасному етапі захворюваність на цукровий діабет досягла епідемічного рівня. Цукровий діабет 2 типу характеризується як стан, обумовлений хронічною гіперглікемією та порушенням резистентності до інсуліну. Показники інсулінорезистентності є прогностично важливими маркерами розвитку мікро- та макросудинних ускладнень цукрового діабету.

Метою роботи було встановлення зміни маркерів інсулінорезистентності та показників компенсації вуглеводного обміну у хворих на цукровий діабет 2 типу з тривалістю хвороби до 3 місяців і різними схемами цукрознижувальної терапії.

Матеріали і методи. Обстежено 100 хворих на цукровий діабет 2 типу. Всім хворим проводилося визначення гліколізованого гемоглобіну, індексу інсулінорезистентності. Всі хворі були розподілені на 4 групи в залежності від схеми лікування – дієтотерапія; поєднання дієтотерапії та піоглітазона; поєднання дієти та метформіна; поєднання дієти, метформіна, пролонгованого інсуліну.

Результати. Зниження глікемії було найбільш вираженим у пацієнтів, що отримували комбіновану терапію (дієта, метформін, інсулін). Менш виражене зниження було в групі пацієнтів, що отримували дієту та метформін, ще меншим – при використанні дієти та піоглітазану, мінімальним – при дієтотерапії. Показник гліколізованого гемоглобіну зменшився найбільше у групі, що отримувала терапію дієтою та метформіном; мінімальні зміни відзначалися у пацієнтів, що лікувалися виключно дієтою. Індекс інсулінорезистентності максимально зменшився у хворих, що отримували терапію комбінацією дієти, метформіну, інсуліну, а також у групі з використанням дієти та метформіну. Мінімальне зменшення зареєстровано у групі з монотерапією дієтою.